

Arrest

nr. 279 697 van 28 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. X van 2 mei 2022 van de Raad van State waarbij het arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwisting van 12 december 2019 wordt vernietigd.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2022, datum waarop de zaak tegensprekelijk uitgesteld wordt naar de terechtzitting van 24 oktober 2022 om 9.30u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MUSTIN, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1995.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 11 oktober 2017. Op 20 oktober 2017 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 juni 2019 en 15 juli 2019 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 29 juli 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Afghaans staatsburger van Pashtu-origine. U bent een moslim van de soennitische stekking. U bent geboren in Zurmat, in de Afghaanse provincie Pakiya maar bent sinds uw vierde of vijfde levensjaar verhuisd naar Pakistan, meer bepaald de stad Kharian, district Gujarat, provincie Punjab. Uw oom langs moederskant had uw broer Asil en u meegenomen uit Zurmat naar Kharian in Pakistan. U weet niet waarom uw oom dit heeft gedaan. U weet dat in Afghanistan zes van uw broers en zussen, als ook uw ouders, zijn gestorven. Enkel uw broer Asil en u blijven over. Dat is tenminste wat uw oom u hierover heeft verteld. U weet niet in welke omstandigheden uw gezinsleden zijn gestorven. In Kharian werden u en uw broer Asil opgevoed door jullie oom. U heeft geen weet van andere verwanten behalve deze oom, genaamd Mohammed Zadrán, en een neef langs vaderskant, die Rauf heet, waarvan u weet dat hij in Afghanistan actief zou zijn bij de taliban. Verdere informatie heeft u niet over verwanten. U had in Pakistan geen enkel identiteitsbewijs, noch van Pakistan noch van Afghanistan. In 2010 of 2011 overleed uw oom. U was toen 13 of 14 jaar oud. Daarop huurden uw broer en u samen een huurkamer in Kharian. In de 11de of 12de maand van 2013 werd u op straat een keer aangevallen door Punjabi's omdat zij u als Afghaanse vluchteling weg wilden uit hun streek. U werd ernstig geslagen. Zij braken onder andere uw hoofd. Zij namen u ook uw gsm af. U kon geen aangifte doen van deze aanval omdat u geen verblijfsdocumenten heeft in Pakistan. Vier of vijf maanden na deze aanval door Punjabi's werd u bij u thuis opgepakt door Pakistaanse politie, om een u onbekende reden. Ze voerden u mee naar de politieafdeling. Daar werd u mishandeld: u werd geboeid en u kreeg stokslagen op uw voeten. U heeft hieraan een voetbreuk overgehouden. Na uw vrijlating ving uw dorpsoudste u op, hij stuurde u naar een bevriende arts en betaalde ook de operatie die u diende te ondergaan voor de door u geleden verwondingen. In 2013 ondernam u ook meerdere pogingen om een vluchtelingenkaart te verkrijgen van de lokale paspoortafdeling NADRA in Kharian. U had hiertoe meermaals Pakistaanse connecties omgekocht maar uiteindelijk hielpen zij u niet, enkelen hadden u zelfs bedrogen. Ook het NADRA zelf weigerde u een vluchtelingenkaart af te leveren, om een u onbekende reden. In 2014 was er een terroristische aanslag op een school in Pesjavar waarbij vele kinderen werden gedood. Sedertdien verslechterde de houding van Pakistaanse burgers en autoriteiten ten aanzien van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Militairen deden nachtelijke invallen in woningen van Afghanen en zetten hen onder druk om het land te verlaten. Enkele weken na de aanslag in Pesjavar ondernamen uw broer en u een poging om terug te keren naar Afghanistan. Aan de grens werd jullie echter de doorgang naar Afghanistan geweigerd door Afghaanse politie. Zij namen uw broer en u enkele uren in hechtenis en lieten jullie daarna naar Pakistan terugkeren met de boodschap dat jullie Pakistanen waren en dat jullie daarom niets te zoeken hadden in Afghanistan. Begin 2015 werden uw broer en u in uw huurwoning opgepakt door Pakistaanse militairen. Zij voerden u mee naar de politieafdeling waar jullie een document kregen waarop vermeld stond dat jullie Pakistan dienden te verlaten. U toonde dit document aan uw toenmalige werkgever. Deze welgestelde Pakistaan nam het op zich om de vlucht van uw broer en u uit Pakistan te organiseren. Hij legde contacten met een smokkelaar en regelde jullie reis naar Turkije. In 2015 verliet u Pakistan samen met uw broer Asil. Gedurende anderhalf jaar leefden en werkten jullie illegaal in Istanbul, Turkije. Omdat jullie niet genoeg geld hadden om een verdere reis voor jullie allebei te financieren, reisde u alleen verder naar Griekenland en bleef uw broer Asil in Turkije achter. Omdat u onderweg naar Griekenland uw gsm, met daarop de contactgegevens van uw broer, verloor, slaagde u er niet langer in in contact te komen met uw broer Asil. U heeft sedertdien geen informatie meer over Asil. Uiteindelijk kwam u op 11 oktober 2017 aan in België, waar u op 20 oktober 2017 een asielerzoek deed bij de bevoegde Belgische instanties. U heeft geen documenten ter staving van uw identiteit of uw asielmotieven. Als asielmotief haalde u aan dat u zowel in Afghanistan als in Pakistan niet welkom bent. Immers werd u de toegang tot Afghanistan geweigerd door Afghaanse autoriteiten omdat u geen bewijs van uw Afghaanse staatsburgerschap had. Anderzijds heeft u in Pakistan vervolgingsincidenten meegemaakt, uitgaande van Pakistaanse burgers en autoriteiten, omwille van uw profiel van (ongedocumenteerde) Afghaanse vluchteling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielpprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming. In casu werd vastgesteld dat u onaannemelijk weinig informatie heeft over uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan, over socio-economische en culturele aspecten van de algemene Afghaanse actualiteit, en dat u onaannemelijk weinig informatie heeft over de administratieve en socio-economische situatie van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Bovendien werd vastgesteld dat u meerdere tegenstrijdige verklaringen aflegde over personalia en gezinssamenstelling van het gezin waaruit u verklaart te zijn geboren. Voor wat betreft uw kennis over Afghanistan moet allereerst erop worden gewezen dat u slechts tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS (dd.12.06.2019) voor het eerst vermeldde dat u vanuit Pakistan zou hebben getracht terug te keren naar Afghanistan: u zou meer bepaald, kort na de terroristische aanslag in Pesjavar (in december 2014) samen met uw broer Asil via Tal naar de Afghaanse grens zijn gegaan waar u gedurende enkele uren in hechtenis werd gehouden door Afghaanse grenspolitie, waarna uw broer en u zouden zijn teruggestuurd naar Pakistan met de boodschap dat jullie geen Afghanen zijn maar Pakistanen (CGVS I, p. 29). Dat u niet eerder melding heeft gemaakt van deze vergeefse poging om naar Afghanistan terug te keren, is op zich reeds weinig aannemelijk. U werd met de onaannemelijkheid van dit gegeven geconfronteerd maar slaagde er niet in hiervoor een aannemelijke uitleg te bieden (CGVS I, p. 31). U verklaarde meer bepaald dat u uw poging om naar Afghanistan terug te keren niet tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had vermeld omdat men er u geen vragen over had gesteld. Deze uitleg voldoet niet. Immers blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ duidelijk dat u verklaard had dat u nooit naar Afghanistan was teruggekeerd (CGVS-vragenlijst dd.16.05.2019, p. 2, vraag 3.4). Uw verdere uitleg dat u inderdaad nooit echt bent teruggekeerd omdat de Afghaanse grenspolitie u niet op het Afghaans grondgebied had toegelaten, verklaart niet waarom u de nochtans voor de inschatting van uw asielerzoek relevante informatie dat uw poging om naar Afghanistan terug te keren, mislukt was omdat u door de Afghaanse grenspolitie niet werd erkend als Afghaans staatsburger, op geen enkele manier heeft vermeld in uw verklaringen aan de DVZ. Tenslotte hield u het erop dat u communicatieproblemen had met de tolk van de DVZ (CGVS I, p. 31). Daartegen dient te worden ingebracht dat u nochtans eerder in datzelfde persoonlijk onderhoud met het CGVS had aangegeven geen opmerkingen te hebben over het verloop van uw interview met de DVZ (CGVS I, p. 17). Deze poging tot verklaring voldoet bijgevolg evenmin. Niet alleen is het onaannemelijk dat u ten overstaan van de

Dienst Vreemdelingenzaken geen melding heeft gemaakt van deze terugkeerpoging naar Afghanistan, ook legde u onaannemelijk vage verklaringen af over uw plannen in Afghanistan, mocht u wel door de Afghaanse grenspolitie zijn toegelaten tot het Afghaanse grondgebied. Zo verklaarde u dat u desgevallend zou gaan waar u werk kon vinden als arbeider (CGVS I, p. 30). Op de vraag wat naar uw inschatting dan een geschikte plaats in Afghanistan zou zijn om werk te vinden, kon u geen concreet antwoord bieden. U gaf toe geen concrete bestemming in gedachte te hebben gehad. Ook op de vraag of u grotere kansen op tewerkstelling zou hebben in uw verklaarde regio van herkomst, antwoordde u vaagweg dat God u zou voeren waarheen hij wilde en dat u geen verwante had in uw regio van herkomst. Nochtans blijkt uit uw verdere verklaringen duidelijk dat u niet eens wist of u al dan niet nog verwanten heeft in uw herkomstregio Paktiya (CGVS I, p. 10-11). Het spreekt voor zich dat verwacht mag worden van iemand die de radicale beslissing neemt om zich na een jarenlange afwezigheid te hervestigen in zijn land van herkomst, dat hij zich minstens een voorafgaand idee heeft gevormd over waar hij meer kansen heeft op tewerkstelling en een succesvolle hervestiging in dit land. Uw verklaringen op dit punt zijn dan ook eens te meer onaannemelijk. Deze vaststellingen zijn reeds tekenend voor het gebrek aan kennis in uw hoofde van het door u beweerde land van herkomst. Ook uw algemene kennis over uw regio van herkomst schiet immers ernstig tekort. Weliswaar weet u dat het district waar u verklaart te zijn geboren, Zurmat, gelegen is in de provincie Paktiya, maar daar houdt uw kennis ook onmiddellijk op. U heeft geen idee of Zurmat gelegen is in de bergen, op een vlakte, in landbouwgebied, bosgebied, ... U gaf toe dat u helemaal niets weet over Zurmat (CGVS I, p. 26). U weet dat aan het feit dat u enkel informatie kon krijgen via de oom die u tot uw 13-14-de levensjaar heeft opgevoed, en dat u nooit bent teruggekeerd naar Afghanistan. Het CGVS acht het onwaarschijnlijk dat de oom, die u tenslotte gedurende ongeveer tien jaar heeft opgevoed, u werkelijk niets heeft verteld over de Afghaanse regio waaruit hij zelf en u afkomstig zouden zijn. Wat betreft uw kennis over de Afghaanse cultuur en actualiteit, ook die is onaannemelijk gering. U kent ook vrijwel geen bekende personen uit Afghanistan (CGVS I, p. 28; CGVS II, p. 18). U vermeldde in dit kader tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS de laatste twee presidenten van Afghanistan, Hamid Karzai en Ashraf Ghani. Over deze presidenten weet u echter vrijwel niets. Van Hamid Karzai weet u dat hij tot de Pashtu-ethnie behoort, maar u weet dan weer niet tot welke stam hij behoort. Van de huidige president Ashraf Ghani weet u niet eens of deze tot de Pashtu-ethnie behoort, laat staan dat u zou weten tot welke stam hij behoort (CGVS II, p. 18-19). Uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt nochtans dat beide presidenten behoren tot de Pashtu-ethnie waartoe ook u zelf behoort. Ashraf Ghani behoort trouwens tot de Ahmadzai-stam, een voorname Pashtu-stam die ruim vertegenwoordigd is in de provincie waaruit u verklaart afkomstig te zijn, Paktiya. Gezien de Pashtu de belangrijkste etnische groep zijn in Afghanistan, gezien u zelf verklaart Pashtu te zijn, kan het niet aannemelijk worden genoemd dat u, als zelfverklaarde Afghaanse vluchteling van Pashtu-origine, niet zou weten of de laatste twee presidenten van uw land van herkomst tot dezelfde etnische groep zouden behoren als u zelf. Verder, hoewel u zich enigermate vertrouwd toont met de Pathaanse tribale cultuur, waarvan geweten is dat die prominent aanwezig is onder de Pashtun van Afghanistan en Pakistan, toonde u zich ongeloofwaardig voor wat betreft de aspecten van de Pathaanse tribale cultuur die te maken hebben met Afghanistan. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS bleek dat u geen andere Pashtu-stammen uit Afghanistan kende behalve uw eigen stam Zadran en de Giljai-stam. Over uw eigen stam, Zadran, wist u verder niets: u wist niet of het een belangrijkste stam was in Afghanistan, verklaarde ook geen bekende vertegenwoordigers van deze stam te kennen (CGVS I, p. 24-26). Op de vraag waar in Afghanistan deze stam voorkomt, wijst u er uiteraard op dat deze stam voorkomt in de provincie waar u uw eigen herkomst situeert, Paktiya, maar u had er geen idee van of deze stam ook elders in Afghanistan voorkomt (CGVS I, p. 26). Ook van de Giljai verklaarde u geen bekende vertegenwoordigers uit Afghanistan te kennen (CGVS II, p. 18). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS wist u bijkomend en correct te specificeren dat de Giljai eigenlijk een overkoepelende clanstructuur is die een groep Pashtu-stammen groepeerd. U wist dan weer niet of uw eigen stam, Zadran, behoort tot deze Giljaistammengroep (CGVS II, p. 20). Tenslotte is het in dit kader reeds van belang te wijzen op de verder in deze beslissing behandelde tegenstrijdigheid in uw verklaringen over het stamtoebehooren van de enkele Afghaanse vluchtelingen die u zou kennen in uw woonplaats Kharian in Pakistan (cfr infra), waaruit eens te meer blijkt dat u geen voeling heeft met de Pashtu-stammencultuur in Afghanistan zelf. Verder, op de vraag naar bekende Afghaanse sportmensen gaf u in uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS aan, er geen te kennen (CGVS I, p. 27). Het mag dan ook verbazen – en dient als een duidelijke blijk van ingestudeerdheid te worden aanzien – dat u, wanneer dezelfde vraag u opnieuw werd gesteld tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS, spontaan een aantal leden van het Afghaanse nationale cricketteam wist op te sommen (CGVS II, p. 20). Wanneer echter werd doorgevraagd over de achtergrond van deze spelers, bleef u het antwoord schuldig. Van de eerste door u genoemde Afghaanse cricketspeler, Nabi, wist u niet van waar in Afghanistan hij afkomstig was, u hield het erop dat u hem enkel kende via youtube-filmpjes (CGVS II, p. 10). Verder vermeldde u ook een Afghaanse cricketspeler genaamd Najib Zadran. Nochtans had u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS nog aangegeven geen

bekende vertegenwoordigers van uw eigen Zadran-stam in Afghanistan te kennen (CGVS I, p. 26). Tot slot werd ook vastgesteld dat u geen andere bekende sporten uit Afghanistan kent (CGVS II, p. 20). Nochtans blijkt uit de genoemde informatie dat cricket weliswaar ook populair is in Afghanistan maar dat met name buzkashi wordt aanzien als de nationale sport van Afghanistan. Er werd u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud ook gevraagd of u bekende Afghaanse muzikanten kende. Daarop vermeldde u twee zangeressen (Gul Panra en Naghma) en een dichter (Ismail Mangal) (CGVS II, p. 19). Enkel van Ismail Mangal wist u stellig te vertellen dat hij Afghaan is, en u voegde toe dat u hem heeft gezien in Servië, onderweg naar West-Europa. Van de twee genoemde zangeressen wist u echter niet of zij Afghaanse dan wel Pakistaanse zangeressen waren, u wist enkel dat zij in het Pashtu zingen. Met name voor wat betreft de zangeres Naghma is dit frappant. Uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt namelijk dat zij de bekendste vrouwelijke artieste uit Afghanistan is, dat zij reeds sedert de jaren tachtig erg populair is, dat zij ook vaak over Afghanistan zingt, dat haar stijl beïnvloed is door de muzikale Pashtu-traditie uit Zuid-Afghanistan (Kandahar), en dat zij met name ook erg populair is onder Afghaanse vluchtelingen in Pakistan omwille van de kulturele herkenbaarheid voor Afghaanse Pashtu. Dat u, die verklaart een etnische Pashtu uit Afghanistan te zijn, niet zou weten dat deze zangeres zelf ook Afghaanse is, kan niet aannemelijk worden genoemd. Ook blijkt dat u geheel niet vertrouwd bent met de Afghaanse kalender. U verklaart geen maanden uit deze kalender te kunnen benoemen, u weet ook niet waarnaar de naamgeving van de maanden uit de Afghaanse kalender verwijst (CGVS I, p. 27). U verklaart verder van uw oom te hebben vernomen dat de jaartelling in de Afghaanse kalender begint met 13. Op de vraag welk jaar het nu is volgens de Afghaanse kalender, antwoordt u te vermoeden dat het 1397 is, wat bij benadering juist is (het is momenteel 1398). Niettemin dient het weinig waarschijnlijk te worden genoemd dat u dusdanig weinig vertrouwd bent met de Afghaanse kalender. Deze zonnekalender waarbij de maanden verwijzen naar sterrenbeelden, is immers sedert 1922 in voege in Afghanistan en is algemeen ingeburgerd in de administratie en in het samenleving van Afghanistan. Tenslotte bleek u ook niet te weten hoe de Afghaanse vlag uit ziet (CGVS I, p. 29), en kent u geen nationale feestdagen van Afghanistan (CGVS I, p. 27). Voor wat betreft uw kennis over uw familiaal netwerk in Afghanistan moet allereerst gewezen worden op tegenstrijdige verklaringen over de samenstelling van het gezin waarin u verklaart te zijn geboren. Zo werd allereerst vastgesteld dat u in uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS ronduit warrige verklaringen deed over het aantal broers en het aantal zussen dat u had, en hoeveel van hen zouden zijn overleden. Initieel verklaarde u daar immers aanvankelijk dat u vier zussen en drie broers had en dat van die zeven personen er in totaal drie overleden waren (CGVS I, p. 8-9). Toen u gevraagd werd naar de namen van de broers of zussen die gestorven zijn, gaf u in totaal vier namen, en wel de namen van al uw zussen. Toen u daarop ermee geconfronteerd werd dat u vier namen van overledenen opgaf terwijl u voorheen verklaard had dat in totaal drie van uw broers en zussen overleden waren, ontkende u ooit gesproken te hebben van vier overledenen en legde u ter verklaring van wat u aanzag als een misverstand of vertaalfout uit dat u voorheen net bedoelde dat drie van uw broers waren overleden. Deze poging tot verklaring is alleen maar des te ongeloofwaardiger. Immers heeft u steeds verklaard dat slechts twee van uw drie broers overleden zijn, niet drie: Asil is spoorloos sinds uw vertrek uit Turkije, Mohabatullah en Jibrail zijn overleden nog voor u Afghanistan was ontvlucht als klein kind (CGVS I, p. 9-10; DVZ verklaring, rubriek 17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS deed zich een volgende tegenstrijdigheid voor. U werd er opnieuw bevraagd naar het aantal zussen en broers dat u oorspronkelijk had, en hun namen (CGVS II, p. 5). Daar gaf u aanvankelijk drie namen van uw zussen op, Shafiq, Kamila en Shakira. U werd ter bevestiging gevraagd of u in totaal drie zussen had, vraag waarop u bevestigend antwoordde. Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud, onmiddellijk na de pauze, gaf u spontaan aan dat u zich eerder in het persoonlijk onderhoud had vergist en dat u vergeten was een van uw zussen te vermelden. U wees dit aan uw vermoeidheid op dat moment (CGVS II, p. 18). Het CGVS oordeelt dat eventueel door een verwijzing naar vermoeidheid zou verschoond kunnen worden dat u in een opsomming van namen zou zijn vergeten een naam toe te voegen, maar een beroep op vermoeidheid kan niet op geloofwaardige wijze verschonen dat u zich zou vergissen over het aantal zussen dat u ooit had. De gedane vaststelling is dan ook zwaarwichtig. Dies te meer gezien uit uw verklaring tegenover de DVZ blijkt (verklaring DVZ, rubriek 17) dat u toen slechts melding had gemaakt van één zus, Shakira, naast uw drie broers. Sowieso wordt onthouden dat in uw uiteindelijke versie sprake is van een totaal van zes van uw broers en zussen die zijn overleden, namelijk vier zussen en twee broers, en dat dit aantal duidelijk verschilt van de initieel door u verklaarde drie overledenen onder uw broers en zussen. Uw verwarde en tegenstrijdige verklaringen op dit punt doen dan ook duidelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw familiesamenstelling. Tenslotte werd ook vastgesteld dat uw verklaringen strijdig zijn over de naam van uw moeder. Immers verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw moeder KZ heette (DVZ, rubriek 13). Echter had u tegenover het CGVS verklaard dat uw moeder GZ heette (CGVS I, p. 5). Toen u in de loop van uw tweede persoonlijke onderhoud met het CGVS opnieuw gevraagd werd de naam van uw moeder te vermelden, gaf u aan dat u een andere voornaam had opgegeven bij de DVZ (CGVS II, p. 22). Ter verdere verklaring stelde u dat

u tegenover de DVZ enkele personalia had gewijzigd omdat u bang was dat u in het kader van de Dublinreglementering zou worden teruggestuurd naar Kroatië waar u voorheen ook een asielverzoek had gedaan. Het CGVS ziet alvast niet in hoe het wijzigen van de voornaam van uw moeder zou kunnen verhinderen dat u in het kader van de Dublinprocedure zou worden teruggewezen naar Kroatië. Bijgevolg mist uw poging tot verklaring pertinentie. Bovendien blijkt evengoed dat u heeft nagelaten om – zodra duidelijk was dat uw asielverzoek wel degelijk in België zou worden behandeld – uw verklaringen naar waarheid aan te passen. Zo blijkt dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS nog expliciet had aangegeven dat al uw verklaringen van de bevraging door de DVZ waarachtig waren (CGVS I, p. 17). Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw familiale achtergrond. In dit kader is het trouwens ook van belang erop te wijzen dat u enerzijds toegaf dat u nog andere gegevens van uw personalia had gewijzigd maar dat u zich niet meer kon herinneren welke gegevens dat dan wel waren (CGVS II, p. 22). Verder is het ook niet zonder belang erop te wijzen dat u zelf ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken voor zichzelf de geboortedatum 05.02.1995 had opgegeven (DVZ verklaring dd.06.12.2017, rubriek 4). Bij uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS verklaarde u nochtans dat u enkel weet dat u in het jaar 1995 zou zijn geboren (CGVS I, p. 5). Toen u met deze discrepantie werd geconfronteerd, gaf u toe dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken een willekeurige datum had opgegeven. Uiteraard draagt deze vaststelling niet bij tot uw algemene geloofwaardigheid. In het verlengde van de reeds gedane vaststellingen van ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over de samenstelling van het gezin waaruit u bent geboren, dient het evengoed ongeloofwaardig te worden genoemd dat u vrijwel niets weet over het lot dat deze familieleden was beschoren. Meer bepaald werd vastgesteld dat u niet weet hoe uw ouders, vier zussen en twee broers zijn gestorven: u weet niet in welke omstandigheden ze zouden zijn gestorven noch of ze tegelijkertijd dan wel op verschillende tijdstippen zijn gestorven (CGVS II, p. 16-17). U weet ook niet of deze verwanten zijn gestorven door menselijk geweld, door natuurgeweld of door ziekte (CGVS I, p. 10). Ter verklaring gaf u aan dat u op dat moment nog maar 3-4 jaar oud was en dat uw oom, die u had meegenomen naar Pakistan en u daar verder had opgevoed, u geen verdere informatie had gegeven over het overlijden van deze zes verwanten. Een verklaring waarom deze oom niet meer informatie gaf over het overlijden van deze personen heeft u niet (CGVS I, p. 10; CGVS II, p. 17). U heeft ook geen informatie over verwanten die u nog in Afghanistan zou hebben. U heeft enkel weet van een neef, Rauf, die bij de taliban actief zou zijn, weet ook dat hij de zoon is van Lal, een broer van uw vader (CGVS I, p.10-11). Verder weet u niets. U weet niet of deze Lal, broer van uw vader, nog in leven is. U weet niet of u nog tantes of ooms heeft in Afghanistan. Dergelijke omvattende onwetendheid dient onwaarschijnlijk te worden genoemd. Uiteraard moet bij de inschatting van deze onwetendheden rekening gehouden worden met uw verklaring dat u een klein kind zou zijn geweest op het moment van de dood van uw naaste verwanten en uw vlucht naar Pakistan, en dat u zelf ook slechts 13-14 jaar oud was toen deze oom die u tot dan toe had opgevoed, was gestorven (CGVS I, p. 8). Echter moet het niettemin minstens onwaarschijnlijk worden genoemd dat deze oom, die toch niettemin gedurende tien jaar zou hebben ingestaan voor uw opvoeding, u dermate verregaand in het ongewisse heeft gelaten over wezenlijke informatie over uw naaste en verdere verwanten in Afghanistan. Deze vaststellingen van onwetendheid worden ook alleen maar bezwarend genoemd in het verlengde van de hierboven reeds vastgestelde tegenstrijdigheden in uw verklaringen over de concrete samenstelling van de familie waaruit u bent geboren en over de personalia van diverse gezinsleden, die op zich reeds uw algemene geloofwaardigheid discrediteren. Bovendien is het even veelzeggend dat u tot twee maal toe zich versproken heeft wanneer gevraagd werd naar uw geboorteplaats. Zo blijkt dat u zowel ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ verklaring, rubriek 5, zie ook prescreeningfiche DVZ en bijlage 26) als in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS (CGVS I, p. 5) initieel aangaf te zijn geboren in Punjab, waarna u zich telkens snel corrigeerde en aangaf te zijn geboren in Zurmat, Paktiya, Afghanistan. Tenslotte moet het minstens opvallend worden genoemd dat u sedert uw verblijf in Turkije gebruik maakt van een Facebook-profiel op naam van IK in plaats van wat u aanziet als uw echte naam, IZ (CGVS I, p. 23; CGVS II, p. 17). U geeft in dit kader aan dat (Pakistaanse) Punjabi's een slecht beeld hebben van Afghaanse vluchtelingen en ze daarom allemaal de familienaam/stamnaam Khan toedichten (CGVS I, p. 25; CGVS II, p. 6). Echter verklaart dit niet waarom u net op een moment dat u niet langer onder Punjabi's in Pakistan leeft, namelijk tijdens uw migratie naar West-Europa, in uw verblijfsperiode in Turkije, ervoor zou kiezen om een sociaal netwerkprofiel aan te maken op naam van IK in plaats van IZ. Deze vaststelling is niet zonder belang, zeker gegeven de omstandigheid dat u er niet in slaagt uw identiteit te bewijzen met enig begin van bewijs, en gegeven de vaststelling dat u over diverse aspecten van uw eigen persoonsgegevens en de samenstelling van het gezin waaruit u verklaart te zijn geboren, tegenstrijdige of warrige verklaringen heeft afgelegd. Voor wat betreft uw kennis over de administratieve en socio-economische situatie van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan, en uw contacten met Afghaanse medevluchtelingen in Pakistan, werd eveneens een bijzonder gebrek aan kennis bij u vastgesteld. Allereerst is gebleken dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de enkele Afghaanse medevluchtelingen die u zou hebben

gekend in uw woonplaats Kharian. Zo verklaarde u tijdens beide persoonlijke onderhouds met het CGVS dat u vooral 3-4 Afghaanse vluchtelingen kende: SK, GK, MK (en S. die u enkel tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS vermeldde). Met betrekking tot SK verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS dat deze behoorde tot de Amarzai-stam. Echter verklaarde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud met het CGVS dat deze persoon net als GK en MK behoorde tot de Ahmadzai-stam (CGVS II, p. 9). Verdere informatie had u trouwens niet over deze personen. U werd met de strijdigheid over het stamtoehoren van alleszins SK geconfronteerd (CGVS II, p. 21). Uw poging tot verklaring was echter niet van aard dat deze vermocht de vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren. U stelde meer bepaald dat u het telkens over dezelfde stam had, die u de ene keer Ahmadzai noemt, de andere keer Amarzai, en dat zulks te wijten is aan het door u gehanteerde taalgebruik. U wees er verder ook op dat u tijdens uw leven vooral met Punjabi bent opgetrokken en dus weinig op de hoogte bent van zulke informatie. De door u gegeven verklaringen vermogen alvast niet te verklaren waarom u in het ene geval zou stellen dat uw kennissen behoren tot de Amarzai en dat u in het andere geval hen Ahmadzai zou noemen. Bovendien blijkt uit informatie die bij uw administratief dossier werd gevoegd dat de Ahmadzai en de Amarzai (Omarzai/Umarzai) wel degelijk twee onderscheiden Pashtustammen zijn, en dat deze stammen bovendien behoren tot twee verschillende stammenconfederaties binnen de tribale Pashtu-infrastructuur: de Ahmadzai zijn een prominente stam binnen de Giljai-confederatie, die vooral in (Oost-)Afghanistan aanwezig zijn, terwijl de Amarzai een stam zijn die voortkomt uit de Muhammadzai die passen binnen de Sarbani-stammenconfederatie, en hun oorsprong vinden in de tribale gebieden van West-Pakistan (Federally Administered Tribal Areas). Dat u gegeven deze informatie beide stamnamen door elkaar zou gebruiken voor de Afghaanse medevluchtelingen die u zou kennen in Kharian kan dan ook niet aannemelijk worden genoemd. Ook over de identiteits- en verblijfsdocumenten die deze mannen zouden hebben – nochtans een belangrijke informatie voor iemand die zelf als Afghaanse vluchteling ongedocumenteerd en dus in illegaal verblijf in Pakistan zou zijn – spreekt u zichzelf weerom tegen. Zo verklaarde u in uw eerste persoonlijk onderhoud met het CGVS (CGVS I, p. 24, 28) dat de vier door u genoemde kennissen onder de Afghaanse medevluchtelingen in Kharian – SK, GK, MK en S. – alle vier beschikten over een vluchtelingenkaart in Pakistan. Echter verklaarde u in uw tweede persoonlijk onderhoud met betrekking tot de drie aldaar door u genoemde medevluchtelingen in Kharian – SK, GK en MK – dat u enkel van SK wist dat die een vals Pakistaans identiteitsbewijs had, en dat dat voor u impliceerde dat hij onmogelijk tegelijk een vluchtelingenkaart kon hebben. Over de administratieve situatie van de andere medevluchtelingen verklaarde u geen zekerheid te hebben (CGVS II, p. 8-10). Dergelijke uiteenlopende verklaringen over de administratieve situatie van kennissen van u onder de Afghaanse medevluchtelingen is niet aannemelijk voor iemand die zelf claimt asiel te verzoeken omwille van de problemen die hij vreest net omwille van zijn eigen gebrek aan verblijfsof identiteitsbewijzen in Pakistan of Afghanistan. Verder bleek u geheel verkeerde informatie te bieden over de administratieve voordelen die zouden zijn verbonden aan vluchtelingenkaarten voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Zo stelde u met name dat vluchtelingen vrijwel geen voordeel konden halen uit het bezit van dergelijke vluchtelingenkaart. Het enige voordeel dat u zelf zag, was dat bij een interpellatie door Pakistaanse politie, een Afghaanse vluchteling die dergelijke vluchtelingenkaart kon voorleggen, hierop onmiddellijk met rust werd gelaten door deze politie, al stelde u wel dat deze situatie in negatieve zin veranderd was na de terroristische aanslag in Pesjawaar in december 2014 (CGVS II, p. 13-14). Op de daarop volgende vraag waarom u dan, als zulke kaart vrijwel geen voordeel voor u zou opleveren, niettemin meermaals smeergeld had betaald aan connecties en aanvragen had gericht tot het NADRA, telkens met het oogmerk een vluchtelingenkaart voor u zelf te verkrijgen, stelde u enkel dat u dan tenminste iets had om zich mee te legitimeren ten overstaan van Pakistaanse politie, of dat u dan tenminste aan de Afghaanse grenspolitie kon bewijzen dat u wel degelijk een Afghaanse vluchteling bent (CGVS II, p. 13-14). Op de verdere vraag of een Afghaanse vluchteling met vluchtelingenkaart een bankrekening kon openen in Pakistan, antwoordde u van niet. Op de vraag of een Afghaanse vluchteling met vluchtelingenkaart in Pakistan een rijbewijs kon verkrijgen, antwoordde u van niet. Op de vraag of een Afghaanse vluchteling met vluchtelingenkaart een SIMkaart op zijn eigen naam kon verkrijgen, antwoordde u dit niet te weten (CGVS II, p. 14). Welnu, uit informatie die bij uw administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat Afghaanse vluchtelingen die beschikten over een vluchtelingenregistratiekaart, sedert 2013 de mogelijkheid hadden om een bankrekening te openen in Pakistan, een rijbewijs te halen, en om een SIM-kaart te verkrijgen in Pakistan. Gezien het belang van een bankrekening, een rijbewijs of een SIM-kaart voor de socio-economische zelfredzaamheid in de samenleving, kan het niet geloofwaardig worden genoemd dat u niet op de hoogte zou zijn van deze concrete rechten die verbonden werden aan de door u geambieerde vluchtelingenkaart waarvoor u nota bene verklaart steekpenningen te hebben besteed (CGVS I, p. 14). U werd geconfronteerd met de vaststelling dat u ronduit verkeerde informatie bood over de rechten verbonden aan deze vluchtelingenkaart (CGVS II, 21). U hield het erop dat u nooit gehoord had van dergelijke rechten voor vluchtelingen met een vluchtelingenkaart. Deze uitleg voldoet niet gezien het socio-economisch belang van deze aan dragers van een vluchtelingenkaart toegekende rechten. U bleek

ook nauwelijks op de hoogte van voordelen die voortvloeien uit het bezit van dergelijke vluchtelingenkaart voor Afghaanse vluchtelingen die wensten terug te keren naar Afghanistan. Op de initiële vraag of er speciale voordelen zijn voor Afghaanse vluchtelingen met vluchtelingenkaart als ze naar Afghanistan terugkeren, vergeleken met Afghaanse vluchtelingen zonder vluchtelingenkaart, antwoordde u dat er niets speciaals was, enkel dat zulke personen een Afghaans paspoort of een taskara zouden kunnen aanvragen (CGVS II, p. 14). Slechts toen verder in concretere bewoordingen werd gevraagd of er voor Afghaanse vluchtelingen die naar Afghanistan terugkeerden, de mogelijkheid bestaat om geld te krijgen bij hun terugkeer, antwoordde u dat u tijdens uw vlucht naar België van andere Afghaanse vluchtelingen had vernomen dat dergelijke terugkeerders ongeveer 300USD konden krijgen in het grensgebied van Torkham als ze hun vluchtelingenkaart inleverden bij hun terugkeer naar Afghanistan (CGVS II, p. 15). Uiteraard is het reeds weinig aannemelijk dat u dergelijke informatie slechts tijdens uw migratie naar België voor het eerst zou vernemen in plaats van tijdens uw verblijfsperiode in Pakistan. Daarenboven wist u geen verdere informatie te bieden over welke formaliteiten dienden te worden doorlopen om dergelijke subsidie te ontvangen en weet u dit gebrek aan informatie precies aan het feit dat u toen reeds onderweg was naar België. Welnu, uit informatie in uw administratief dossier blijkt dat er duidelijke voorwaarden zijn waaraan moet worden voldaan eer men aanspraak kan maken op een financiële compensatie bij een vrijwillige terugkeer. Het is verder opvallend dat u geen weet heeft van het bestaan van Afghaanse vluchtelingenkampen. U verklaarde geen kennis te hebben van vluchtelingenkampen in Punjab, zou wel – weerom tijdens uw vlucht naar België, tijdens uw passage door Servië (CGVS II, p. 13) – van Afghaanse vluchtelingen hebben vernomen dat er Afghaanse vluchtelingenkampen zijn in Pesjavar. Uit informatie in uw administratief dossier blijkt alvast dat er één groot vluchtelingenkamp in Punjab is, waar meerdere duizenden gezinnen zijn gehuisvest. Uit informatie van UNHCR blijkt verder dat er nog steeds 54 vluchtelingennederzettingen te vinden zijn in Pakistan, en dat de geregistreerde Afghaanse vluchtelingen alleen al het getal van anderhalf miljoen benadert. Gezien deze informatie dient het geheel ongeloofwaardig te worden genoemd dat een exponent van deze Afghaanse vluchtelingendiaspora in Pakistan dermate weinig op de hoogte is van het bestaan van vluchtelingennederzettingen in Pakistan. U had ook geen kennis van mogelijkheden voor Afghaanse vluchtelingen met of zonder identificatie om via internationale organisaties juridisch advies in te winnen of rechtsbescherming te verzoeken (CGVS II, p. 15). Nochtans organiseert het UNHCR sedert jaren, en in samenwerking met lokale partners, een tiental centra voor (kostenloos) advies en juridische hulp, waaronder drie centra in Punjab. Tenslotte dient het ook frappant te worden genoemd dat u weliswaar weet dat het courante identiteitsbewijs voor Afghanen een taskara heet, maar dat u anderzijds niet weet welke gegevens – behalve een pasfoto – op dit identiteitsbewijs zijn opgenomen. Even onaannemelijk is het dat u, als Afghaanse vluchteling, slechts voor het eerst dergelijke taskara zou hebben gezien in het vluchtelingenopvangcentrum waar u verblijft in België (CGVS I, p. 30). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Zurmat gelegen in de provincie Pakiya en daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U maakte net zo min aannemelijk dat u in de hoedanigheid van Afghaanse vluchteling langdurig zou hebben verbleven in Pakistan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12.06.2019 en dd. 15.07.2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. U werd op het einde van beide persoonlijke onderhouds zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Toen u in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u beweerde nationaliteit, wees u erop dat u de mogelijkheid had om via valse documenten te bewijzen dat u de Afghaanse nationaliteit heeft, maar dat u heeft geweigerd om uw toevlucht te nemen tot valse documenten (CGVS I, p.31). Toen u erop werd gewezen dat van u verwacht wordt dat u elementen dient aan te brengen die het CGVS ervan kunnen overtuigen dat u toch naar waarheid de Afghaanse nationaliteit heeft, gaf u aan een poging te zullen doen om uit Pakistan documenten te laten overkomen

die concreet zouden aantonen dat de Pakistaanse politie u, als illegale migrant, het bevel hadden gegeven Pakistan te verlaten. Uw eerdere bekentenis dat u de mogelijkheid had om zich van valse bewijsstukken te voorzien, doet op zich reeds afbreuk aan de aannemelijkheid van enig dergelijk bewijsstuk dat u zou aanleveren. Wat hier ook van zij, in de loop van uw tweede persoonlijk onderhoud bleek dat u geen bijkomend begin van bewijs heeft aangereikt ter staving van uw nationaliteit. In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud werd u concreet erop gewezen dat werd vastgesteld dat u weinig of niets wist over het leven van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan, dat u weinig of niets wist over Afghanistan, dat u vrijwel niets wist over het lot van uw naaste familie in Afghanistan, dat u van niets enig begin van bewijs aanlevert, en dat het CGVS om die redenen geneigd is geen geloof te hechten aan de door u beweerde nationaliteit (CGVS II, p.22). In antwoord hierop wees u er nogmaals op dat u de mogelijkheid had om het CGVS te misleiden met valse documenten aangaande uw nationaliteit, maar dat u geweigerd had zulks te doen. Deze opmerking is om dezelfde reden als hierboven aangehaald niet dienstig om de geloofwaardigheid van uw beweerde nationaliteit te herstellen. U werd er tenslotte op gewezen dat u geen kans maakt op een beschermende status als u niet de waarheid spreekt over uw identiteit en herkomst (CGVS II, p.23). U beperkte zich ertoe te bevestigen dat u wel degelijk de waarheid sprak. U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Minister voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting van 5 oktober 2022 deelt de aanwezige advocaat dat de *dominus litis* er niet in geslaagd is de verzoekende partij te contacteren en dat hij geen idee heeft waar zijn client zich momenteel bevindt. Hij verblijft niet meer in het centrum. Aan verwerende partij wordt gevraagd om na te gaan of zij kunnen achterhalen of de verzoekende partij zich nog op het Belgisch grondgebied bevindt en deze informatie over te maken aan de Raad.

2.2. Op 5 oktober 2022, na de terechtzitting, legt de verwerende partij een aanvullende nota neer met een bijkomend stuk "weergave informatie rijksregister". Hieruit blijkt dat de verzoekende partij op 19 april 2022 van abtswegen uit de wettelijke registers afgevoerd is.

2.3. Ter terechtzitting van 24 oktober 2022 heeft de aanwezige advocaat van de verzoekende partij verklaard dat de *dominus litis* de verzoekende partij heeft getracht te contacteren op verscheidene telefoonnummers en emailadressen. Hij heeft ook aan de sociaal assistente contactgegevens opgevraagd, doch heeft hij met de verzoekende partij geen contact kunnen leggen.

2.4. In overeenstemming met artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

2.5. De verzoekende partij heeft op 20 oktober 2017 een verzoek om internationale bescherming bij de Belgische overheden ingediend.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij van ambtswege uit de wettelijke registers werd afgevoerd op 19 april 2022.

Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1991 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat verzoeker het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Ter terechtzitting van 24 oktober 2022 wordt geen bewijs neergelegd dat de verzoekende partij nog in België verblijft. De advocaat geeft duidelijk aan geen contact meer te hebben met de verzoekende partij en kan niet bevestigen of zij nog op het Belgische grondgebied is, noch nadere inlichtingen verstrekken over verzoekende partij haar huidige verblijfplaats.

Er is bijgevolg geen enkel positief uitsluitel, minstens een begin van bewijs, over verzoekende partij haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied zodat het reglementair vermoeden van vertrek ten gevolge van haar afvoering van ambtswege uit de bevolkingsregisters niet wordt weerlegd.

De advocaat heeft verder duidelijk verklaard dat de verzoekende partij niet meer bereikbaar is op de eerder aan de *dominus litis* verstrekte contactgegevens en dat zij de *dominus litis* evenmin op de hoogte heeft gesteld van nieuwe contactgegevens of een nieuwe verblijfplaats. De *dominus litis* geeft ook aan dat hij contact opgenomen heeft met de sociaal assistente van de verzoekende partij om nog andere contactgegevens op te vragen, maar de verzoekende partij antwoordt niet. Tevens blijkt dat de verzoekende partij geen wijziging van woonplaatskeuze aan de Raad heeft meegedeeld. Aldus is de verzoekende partij onbereikbaar. De ter terechtzitting aanwezige advocaat stelt zich ten slotte, namens de *dominus litis*, te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De verzoekende partij geeft aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar beroep. Het feit dat een advocaat voor de verzoekende partij *loco* de *dominus litis* ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep moeten bestaan in hoofde van de verzoekende partij.

Door geen interesse te tonen in de procedure, doet de verzoekende partij evenmin blijken dat zij nog steeds nadeel ondervindt van de bestreden beslissing.

Daarom moet worden besloten dat de verzoekende partij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang.

Wegens het gebrek aan het wettelijk vereiste belang, is het beroep onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS